

38

Nr 4/421/50.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 3 stycznia 1951 r.

Warszawa

Na wnioski Wojewódzkich Rad Narodowych w Bydgoszczy, Katowicach, Poznaniu i Rzeszowie — odznaczone zostają następujące matki liczego potomstwa:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Gajda Zofia, 2. Górka Władysława, 3. Grzeganeł Waleska, 4. Hałas Zofia, 5. Jagusztyn Magdalena, 6. Jodkowska Marianna, 7. Krysińska Marianna, 8. Lech Józefa, 9. Mateja Maria, 10. Muszyńska Teodozja, 11. Rochecka Marianna, 12. Sarwińska Janina, 13. Sienko Maria.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Bagrowska Stefania, 15. Cieślak Klara, 16. Giża Aniela, 17. Jamro Anna, 18. Jarmużek Maria, 19. Jurczak Tekla, 20. Kawalec Katarzyna, 21. Kulka Waleria, 22. Kusiak Maria, 23. Lewa Klara, 24. Lewandowska Marianna, 25. Lisowicz Maria, 26. Matuszyk Julia, 27. Musiał Władysława, 28. Ostrowska Aniela, 29. Paczkowska Kazimiera, 30. Pigla Pelagia, 31. Pociask Katarzyna, 32. Stachura Teresa, 33. Starszak Marianna, 34. Wilk Katarzyna, 35. Wiśniewska Michalina, 36. Zagórska Maria, 37. Zajac Agnieszka, 38. Zielińska Zofia, 39. Żurawska Pelagia.

Prezydent Rzeczypospolitej: B. Bierut

39

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie zadrzewienia dróg publicznych, brzegów wód otwartych i zamkniętych oraz parków wiejskich, znajdujących się na gruntach będących w posiadaniu Państwa lub instytucji uspołecznionych.

Celem właściwego rozwiązania i zrealizowania w okresie planu 6-letniego problemu zadrzewień przydrożnych, przywodnych i parkowych — Prezydium Rządu uchwala następujące wytyczne, dotyczące rozbudowy i utrzymania oraz racjonalnego zagospodarowania tych zadrzewień :

§ 1. W zakresie rozbudowy zadrzewień w okresie 1950 — 1955 r. zobowiązuje się:

- 1) Ministra Komunikacji — do przeprowadzenia zadrzewień:
  - a) przy wszystkich drogach z twardą nawierzchnią,
  - b) przy niektórych drogach gruntowych stanowiących ważniejsze szlaki komunikacyjne,
  - c) przy wodach zamkniętych i otwartych na stanowiskach szczególnie narażonych na erozję;
- 2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — do przeprowadzenia planowych czynności zadrzewieniowych:
  - a) w parkach znajdujących się we władaniu Państwowych Gospodarstw Rolnych, Funduszu Ziemi oraz instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych,
  - b) przy wodach zamkniętych i otwartych, będących w użytkowaniu instytucji i przedsiębiorstw państwowych i uspołecznionych.

§ 2. Zakładanie nowych zadrzewień lub uzupełnienie istniejących należy kształtować w sposób uwzględniający w jak najlepszej mierze względy klimatyczne, glebowe, gospodarcze, krajobrazowe, estetyczne i bezpieczeństwa ruchu.

§ 3. Przy doborze drzew i krzewów na cele zadrzewieniowe należy przestrzegać:

- a) użycia gatunków miejscowego pochodzenia,
- b) dostosowania gatunków do lokalnych warunków glebowych i klimatycznych,
- c) wprowadzenia maksymalnej ilości gatunków szybkoorosnących, jak topola, brzoza i modrzew,
- d) zwiększenia udziału gatunków miododajnych, jak lipa i akacja, oraz cennych liściastych, jak dąb rodzimy, jesion, jawor, klon, wiąz i olsza czarna.

§ 4. Forma zadrzewień oraz dobór gatunków i od-

miana drzew powinny stanowić całość z otaczającym krajobrazem oraz wpływać korzystnie na sąsiadujące uprawy rolne i ogrodnicze.

§ 5. W celu zapewnienia dostatecznej ilości materiałów zadrzewieniowych do zrealizowania planu zadrzewień w okresie 1950 — 1955 r. oraz celem stworzenia podstawy do dalszego wzmocnienia akcji zadrzewieniowej zobowiązuje się:

1) Ministra Leśnictwa:

- a) do intensywnej rozbudowy, utrzymania i prowadzenia szkółek dla produkcji sadzonek stosownie do rozmiaru okresowych planów zadrzewieniowych, zgłoszonych przez zainteresowane ministerstwa,
- b) do umożliwienia i ułatwienia w jak najszerszym stopniu wykorzystania dla celów zadrzewieniowych nalotów i podrostów z powierzchni leśnych,
- c) do wprowadzenia technicznego nadzoru i instruktażu w sprawach zadrzewień;

2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych:

- a) do zorganizowania i prowadzenia ciągłej produkcji gatunków miododajnych oraz dziczek owocowych w rozmiarze zapewniającym pokrycie zapotrzebowań własnych i innych ministerstw,
- b) do rozpatrzenia celowości i konieczności prowadzenia i utrzymania baz szkółkarskich na terenie przede wszystkim małopolskich i bezdrzewnych powiatów,
- c) do zapewnienia w razie potrzeby dla zainteresowanych resortów niezbędnej ilości gruntów rolnych lepszej jakości przydatnych do założenia i prowadzenia szkółek centralnych;

3) Ministra Komunikacji — do planowej renowacji istniejących szkółek lub rozbudowy nowych w takim zakresie, który by umożliwił częściowe pokrycie własnego zapotrzebowania na szkółkowany materiał sadzeniowy, przydatny dla przydrożnych celów zadrzewieniowych.

§ 6. Dla zapewnienia racjonalnego wykorzystania surowca drzewnego oraz celem podniesienia stanu